

ASSISI-NYT – APRIL/MAJ 2006

Foto Fr. Max Mizzi©

*Mother Teresa beder Frans' bøn sammen med deltagerne på
"The Global Forum of Spiritual and Parliamentary Leaders for Human Survival"
i 1988 i Oxford, England
Japaneren til venstre er Okio Matsumura*

Kæreste Assisi-venner.

Nu er foråret/forsommeren under fuld udfoldelse i Assisi. Ord er så fattige, når naturens mangfoldighed, frodighed og skønhed skal beskrives, så dette bliver blot et spædt forsøg. I hele april måned har solen skinnnet næsten dagligt fra en skyfri himmel, og ind i maj er det smukke vejr stort set fortsat, heldigvis også med et par enkelte regnvejrsg dage, så naturen modtager vand til sin udfoldelse. Dag for dag smykker stadigt flere blomster i alverdens farver de saftigt grønne græsarealer, og den blomst, der om nogen forbindes med Umbrien og Assisi, den røde valmue, er begyndt at blande sig i alt det grønne, så det varer ikke længe, før marker og grøftkaner ligner de smukkeste rød-grønne tæpper, som Gud har bredt ud over landskabet. Nogle buske og træer er afblømtret og står tilbage med deres frodige grønne pragt, mens andre træer nu er i blomst, bl.a. bjergenes smukke Judas-træer, der blomster i lilla farver, og i dalen og Assisi knejser de mange kastanjetræer sig mod himlen med deres ranke blomster. Varmen er behagelig, og overalt

i Assisi er der forårsstemning blandt de mange pilgrimme, der med solbrændte skuldre og ansigter bevæger sig rundt på helligstederne og glade slår sig ned i solen, mens frokosten spises.

På Monte Subasio er livet i naturen også vendt tilbage, selvom det på toppen af det 1,3 km høje bjerg er med forsinkelse i forhold til dalen og Assisi. Græsset er grønt, bjergblomster i blå, hvide, gule, lilla, pink og røde blander sig i det grønne som en smuk farvesymfoni, den gule Gyvel er på nippet til at springe ud, og tusinder af sommerfugle i alverdens farver og størrelser er begyndt at have travlt i det nyudsprungne landskab. Et ophold på bjerget er en skøn, healende oplevelse i den smukke natur og store ro, der kun brydes af fuglenes sang og vindens hvislen i trætoppene. Over hele det hellige bjerg er der så smuk en indstrømning af healende, velsignende Helligånd, at naturen og alle de mennesker, der opholder sig der, favnes og believes.

Der er vel ingen tid på året, der på samme måde som foråret fremmer vor glæde og taknemmelighed over Guds skaberværk. Overalt varsles det nye liv, og det mærkes, hvordan naturens deva- og englerige strømmer over med så megen aktivitet, kærlighed og glæde, at det også forplanter sig til de mennesker, som – bevidst eller ubevidst - er sensitive for det indre liv.

Livet i Assisi i april og begyndelsen af maj

April måneds højdepunkt var så afgjort den uendeligt smukke og dybe påskefejring, og det var med stor glæde, at vi i år delte den kristne kirkes største religiøse højtid med en gruppe fra Danmark og Sverige. Vi fordybede os i Assisi og franciskanernes ihukommelse af hele det kosmiske drama fra palmesøndags jubel over Jesu indtog i Jerusalem, gennem skærtorsdags glæde og taknemmelighed over Kristi indstiftelse af den hellige nadver samt Jesu undervisning i tjeneste af næsten ved hans vask af disciplenes fødder, videre ind i tyngden og den dybe medlidende kærlighed under Langfredags indkobling i Kristi offer til midnatsmessens og 1. påskedags ekspansive, ekstatiske opstandelsesmesser. Kristusimpulsens gave til Menneskeheden og Jorden - livets sejr over døden - lysets sejr over mørket – mødet mellem ånd og stof – foldede sig atter ud i den hellige uge, og efter opstandelsesmessen lørdag nat forlod vi alle Basilikaen fyldt med nyt håb, opløftelse og glæde. På den respons, vi har fået fra retrætedeltagerne efter deres hjemkomst, kunne vi atter erfare, hvor stor en gave *"the Spirit of Assisi"* er til den enkeltes overgivelsesproces, og der synes at ske dybe healinger, forløsninger og forvandlinger med mennesker, der overgiver sig til Assisi. Franciskanernes genopførelse af påskemysteriet vækker dybe forståelser og i nogle tilfælde en form for indre genkendelse i mennesker. Det er som om, at der knyttes bånd på tværs af to tusinde år. Tiden, hvor Jesus var fysisk tilstede blandt os, bliver levende, og den hellige uges forskellige overgivelsesstep, der fører til opstandelsen, var en træning i dels at forstå på et dybere niveau, dels en forløsning og healing, således at nye lag af hjertet blev vækket og beriget. Det var naturligvis også med glæde og mening, at vi stillede os til rådighed for Gudsrigets arbejde i ugens forløb, hvor den ene dybe tjeneste afløste den anden med bønner om, at Kristi Genkomst i menneskers hjerter blev fremmet mest muligt.

Der hersker generelt nok ingen tvivl om, at alle vi, der lever i Vesten, på forskellige niveauer er koblet ind og trænes under Kristusimpulsen, hvor meget vi hver især i øvrigt føler os hjemme i Østens traditioner, og beriges af de impulser, der bl.a. skabte Hinduismen og Buddhismen. Når vi så under en sådan højtid som det kristne påskemysterium kobles dybere ind i den impuls, som Kristus igangsatte for 2000 år siden, er det som om, at årtusinde gamle rødder genskabes som en dyb hjælp til vore videre processer og det livsformål, vi hver især er inkarneret med.

Både Pater Mizzi og jeg takker af hjertet for den megen respons, som vi modtager fra jer retrætedeltagere i Assisi, og når vi rejser rundt med *"the Spirit of Assisi"*. Det hjælper os til at bevare entusiasmen og fremmer gå-på-modet, kræfterne og energien til dette arbejde, for det er naturligvis indimellem på flere måder ganske krævende at have det daglige virke på så et dybt helligsted og i en så kraftfuld indstrømning som *"the Spirit of Assisi"*.

ZIARNO

Foruden påskeretrætet har april også betydet møder med øvrige grupper fra flere forskellige lande, og især et møde med en gruppe var meget inspirerende og gav håb. 10 mennesker fra forskellige lande i Europa kom til Assisi, for at få inspiration til deres fortsatte arbejde inden for økologi, kultur og undervisning via en sammenslutning af foreninger, der nu har et vidtforgrenet netværk i Polen, England, Irland, Danmark, Italien, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Litauen, og Ukraine, og som stedse spreder sig. En af hovedinitiativtagerne, en polsk kvinde ved navn Ewa Smuk Stratenwerth, kom for ca. 12 år siden til Assisi, hvor hun mødte Pater Mizzi og med ham talte om nogle visioner og ideer til et arbejde, hun havde lyst til at starte. Hun følte sig så inspireret efter sit møde med Assisi og sin samtale med Pater Mizzi, som fortsatte med at støtte hende også ved et besøg i Polen, at hun på sin økologiske gård i 1995 begyndte at omsætte visionerne til handling ved at stifte en økologisk og kulturel forening **ZIARNO** (www.ziarno.org.pl), som udviklede sig meget dynamisk. Idag har foreningen flere forskellige undervisningsprojekter for både børn og voksne i de stadigt tilbagestående, landlige områder ikke mindst i Østeuropa. Alle projekter har som hovedvision et ideal om bæredygtig udvikling, og et større center med undervisningslokaler og overnatningsmuligheder er nu skudt op omkring gården i Polen. Bare i Polen får ca. 3.000 mennesker om året glæde af ZIARNO's forskellige tilbud. Frivillige og ansatte er tilknyttet, og foreningen har modtaget flere priser for sit arbejde, ligesom der er strømmet fondsmidler til dem ikke kun fra Polen men også øvrige europæiske lande. I gruppen, der kom til Assisi, var også en dansk højskolelærer fra Brenderup Folkehøjskole, der støtter som inspirator og konsulent i et nyt projekt kaldet "Grundtvig 1" med igangsættelsen af Grundtvigs visioner om voksenundervisning og folkehøjskoler i bæredygtighed i Central- og Østeuropa. Det var også meget løfterigt, at i denne gruppe af 10 mennesker var halvdelen unge under 30 år, der som frivillige har dedikeret sig til at fremme og støtte dette foreningsnetværk.

Hjemmeside

Indimellem påskeretrætet og de mange gruppebesøg i Assisi siden sidste nyhedsbrev har vi arbejdet intenst med hjemmesiden. For nylig blev de første artikler - illustreret med

flere meget smukke fotos fra Pater Mizzis samling - udgivet under menupunktet ”**Artikler**”. I den kommende tid vil der blive udgivet flere illustrerede artikler i forhold til de kræfter og den tid, vi kan finde til dette. Også bønnerne har fået nyt, meget smukt layout lige til at printe ud takket være vor webmaster Gerda.

Endeligt har vi arbejdet med en engelsk version af hele hjemmesiden, for at denne også kan læses af alle de engelsk-talende mennesker, vi har kontakt til, og ikke mindst af Pater Mizzis mangeårige engelsk-talende netværk. Også den engelske version udgives inden for kort tid.

Oversættere?

Det eneste, vi ikke har kræfter til at oversætte, er de tidligere udgaver af *ASSISI-NYT*, der er udlagt i arkivet under ”**nyhedsbreve**”. Især nogle af dem kunne være interessante også for netværket af engelsk-talende mennesker, så hvis der blandt jer læsere af *ASSISI-NYT* er en eller flere, der er gode til engelsk, og som har lyst til at investere noget tid i oversættelse og dermed være med til at sprede ”*the Spirit of Assisi*”, vil vi naturligvis være taknemmelige. I så fald hører jeg gerne fra dig/jer.

Hvis du holder af at koble dig ind i ”*The Spirit of Assisi*”, kan jeg anbefale, at du indimellem besøger hjemmesiden under adressen: www.assisimission.net. Der vil jævnligt være nyt at læse og fordybe sig i.

Anekdoter fra Pater Mizzis dialogmission – Mother Teresa af Calcutta

I den serie af små historier fra Pater Mizzis dialogmission, som jeg synes bør fortælles i et meget større forum, har jeg denne gang bedt ham fortælle om sine møder med Mother Teresa. Denne lille kvinde, som var og stadig er så smukt og stærkt et ideal i vor tid på et liv i overgivelse, tjeneste og næstekærlighed, behøver næppe nogen nærmere præsentation, så jeg vælger at lade Pater Mizzis fortælling stå for sig selv:

”Jeg mødte Mother Teresa ved tre lejligheder, og hvert møde betød ny stor inspiration for mig. Det var tydeligt for mig at mærke, at denne lille kvinde – hun var jo i det ydre nærmest helt betydningsløs – var en meget stor kvinde. Under sin ydmyghed var hun en kvinde med en stærk vilje og et stort mod, en kvinde med dyb spiritualitet, en kvinde med store visioner og en kvinde, der elskede alle mennesker. Hun var f.eks. meget ked af at nogle børn ikke var accepterede. Hun kunne ikke forstå, at nogle gange ville kvinder, inklusive katolikker, ikke acceptere deres egne børn. Hun var meget ked af, at det blev mere og mere almindeligt at få foretaget abort.”

800 års jubilæet for Frans' fødsel

Mother Teresa kom til Assisi i 1982, da vi fejrede 800 års jubilæet for Frans' fødsel. Jeg husker, at hun holdt en tale. I sit indlæg talte hun bl.a. om Guds kærlighed og den kærlighed, hvormed vi skal elske alle mennesker, inklusive de udstødte, de fattige og de skrøbelige, samt vore børn, som har brug for vor kærlighed og omsorg. Jeg husker, at hun kom med en appel, da hun henvendte sig til de mennesker, der ikke ønsker deres børn, sagde: "Giv dem til mig. Vi vil drage omsorg for dem. Vi vil opfostre dem som vore egne børn. Jeg og mine søstre vil passe godt på børnene. Smid ikke jeres børn væk. Dræb ikke jeres børn, før de er født." Hendes appel kom dybt fra hjertet. Hun talte også om Frans som helgenen for fred og kærlighed, som helgenen, der åbnede sit hjerte for hele verden, for alle og endog for hele Guds skabelse. Vi var alle dybt berørte, mens Mother Teresa gav sit budskab. Næste dag kom Mother Teresa til Basilikaen, fordi hun ønskede at bede ved Frans' grav. Da hun kom ned i krypten, gik hun straks hen til Frans' grav, hvor hun knælede ned og begyndte at bede med stor kærlighed, stor hengivenhed og stor tro. Jeg ønskede, at jeg kunne høre hendes bøn til Frans, men hun åbnede ikke sin mund, fordi hun bad med hjertet i dyb meditation. Efter besøget ved Frans' grav, forlod hun igen Assisi.

Foto Fr. Max Mizzi©

*Mother Teresa bedende ved Frans' grav i 1982
under fejringen af 800 års jubilæet for Frans' fødsel*

Verdensbønsdagen i Assisi i 1986

Den anden gang, jeg mødte Mother Teresa, var da Pave Johannes Paul II kom til Assisi for at bede for fred sammen med verdens øvrige religioner d. 27. oktober 1986. Det var en meget glædelig oplevelse for mig, fordi det træf sig således, at jeg blev placeret ved siden af Mother Teresa. Under hele bønsceremonien på Piazza Inferiore sad vi ved siden af hinanden, og på hendes anden side sad den chauffør, som havde bragt hende til Assisi fra Rom. Mother Teresa lyttede til alle bønnerne, og indimellem kunne jeg se, hvordan hun nikkede i en slags accept af bønnerne og pavens tale, som var meget smuk. Vi sad der i omkring 1½ time. Vi talte ikke sammen på grund af den smukke atmosfære af bøn og stilhed, som ingen naturligt ville forstyrre. Men jeg fornemmede tydeligt den energi, som strømmede fra denne enkle men store kvinde. Nogle gange bemærkede jeg, at nogle af de tusinder af tilstedeværende kiggede på os – ikke på mig, men på Mother Teresa. Da ceremonien var ved at slutte, forestillede jeg mig, hvordan disse tusinder af mennesker ville komme hen til Mother Teresa, for alle ønskede at hilse på hende, at tale med hende, at røre hende. Jeg kunne se, hvordan denne lille, skrøbelige kvinde kunne blive mast af menneskenes entusiasme, som det indimellem sker i Indien, hvis der ingen beskyttelse er. Jeg besluttede mig for at beskytte Mother Teresa. Da ceremonien sluttede, ville jeg tage hende i mine arme og skyndsomt bære hende ind i Sacro Convento. Selvfølgelig kunne jeg ikke gøre dette alene, så da ceremonien var slut, og jeg kunne se, hvordan mennesker begyndte at komme over mod os, sagde jeg til hendes chauffør: "Vær venlig at hjælpe mig med at bringe Mother Teresa inden for i Sacro Convento, vort kloster." Vi holdt hinanden i hænderne omkring Mother Teresa og begyndte hurtigt at gå til klosterets port. Hun var tvunget til at følge med, den stakkels kvinde, og hun sagde: "Hvad gør I med mig? Hvor tager I mig hen?" Men hun fandt ud af, at det var en beskyttelse og tav så. Vi kom til klosterporten, gik ind og lukkede porten efter os.

Nu stod vi og ventede bag porten – Mother Teresa bad sin rosenkrans. Efter et stykke tid sagde hun til mig på en meget ydmyg måde, som om hun næsten græd: "Jeg ønsker at tage til Rom. Jeg ønsker at tage til Rom." Jeg svarede: "Ja Mother. Men hvis vi går udenfor nu, vil alle disse mennesker mase Dem." Hun sagde ingenting, men fortsatte sine bønner. Et øjeblik senere kiggede hun igen på mig i en slags "hav barmhjertighed med mig". Nu sagde jeg: "Ok Mother, kom med mig." Men jeg ville ikke føre hende ud gennem hovedporten på grund af alle menneskene, så jeg førte hende ind i selve klosteret, ind i det lukkede område, hvilket er noget vi normalt aldrig gør. Vi tager aldrig kvinder indenfor. Jeg førte hende til de øvre korridorer, og vi passerede gennem den stue, hvor vi brødre sommetider får en kop kaffe. Jeg sagde: "Mother, har De lyst til en kop kaffe?" "Nej tak," svarede hun. Vi gik over den øvre terrasse, og jeg førte hende til den trappe, som fører til Overkirken. I Overkirken var der kun få mennesker, som kom og sagde goddag til hende, mens de kyssede hendes hænder. Jeg sagde til chaufføren: "Løb nu og bring bilen hen til trappen mellem Overkirken og pladsen under kirken". Han ilede til bilen, mens jeg – trin for trin – ledsagede Mother Teresa ned ad trappen, hvor bilen ventede. Da vi var kommet ned til bilen, åbnede chaufføren døren for hende, og jeg hjalp hende ind. Jeg sagde: "Ok Mother, nu kan De sikkert køre af sted til Rom." Hun bøjede hovedet, samlede sine hænder foran hjertet og sagde: "Tak. Mange tak." Jeg svarede: "Selv tak, Mother. Hav en god tur til Rom." Jeg spurgte, om hun ville bede en bøn for

mig, og hun sagde ja. På denne måde forlod Mother Teresa Assisi, mens vi vinkede farvel til hinanden.

Global Forum of Spiritual and Parliamentary Leaders for Human Survival

To år senere – i 1988 – var vi igen sammen under et meget smukt og vigtigt møde i Oxford i England. Det var et møde med mange religiøse ledere overalt fra jorden, og også nogle politikere og videnskabsmænd var inviteret. På dette møde var vi sammen – religioner, politik og videnskab – for at arbejde for menneskehedens vel. Mødet blev kaldt: "The Global Forum of Spiritual and Parliamentary Leaders for Human Survival." Dette tema er forsat særdeles aktuelt, fordi vi er i fare for at ødelægge vor jord, for eksempel på grund af atomvåben, forurening af luften, vandet og mange andre farer. En rig japaner, Okio Matsumura, ønskede at give penge til dette møde. Vi var nære venner, og han ønskede, at jeg var til stede på mødet. Jeg tog af sted, og var meget glad for at deltage, for det var et betydningsfuldt møde, som jeg ønskede at bidrage til med mit samarbejde.

Foruden Mother Teresa var Dalai Lama og mange andre religiøse ledere til stede sammen med politikere og videnskabsmænd. Mellem videnskabsmændene var en russisk videnskabsmand og astronaut, Tereskova. Da hun var ude i rummet, havde hun en meget smuk oplevelse, som hun delte med os. Hun så jorden var som en lille dreng, som har brug for beskyttelse og kærlighed. Hun sagde: "Jeg så vor jord, som er så stor og mægtig fra vort perspektiv her, men fra rummet så jeg den som meget lille sammenlignet med de andre planeter." Det var meget smukt at lytte til hendes oplevelser. Jeg har erfaret, at ganske mange videnskabsmænd har religiøse erfaringer, når de er ude i rummet. Jeg husker, at i 1988 var jeg i forbindelse med et USA-besøg, hvor jeg deltog i National Prayer Breakfast med den amerikanske præsident, også blevet inviteret til middag i det amerikanske senat i Washington D.C. Her mødte jeg bl.a. en lille delegation fra Sovjetunionen – det var endnu på tidspunktet før det kommunistiske Sovjets sammenbrud. I denne lille delegation var også en russisk astronaut, Gregory Grechko. Jeg ville gerne sige goddag til disse mennesker fra det kommunistiske Sovjet, så jeg gik hen til dem og sagde: "Goddag, jeg er franciskanerbror fra Assisi." Astronauten havde for vane at tænde et håb, som jeg var meget imponeret over. Mens vi holdt hinanden i hænderne, kiggede han på mig og sagde: "Vi har allerede mødt hinanden." "Nå," sagde jeg, "jeg kan desværre ikke huske, hvornår vi mødte hinanden. Var det i Assisi?" "Nej," sagde han. "Jeg har aldrig været i Assisi". "Hvor har vi så mødt hinanden?" spurgte jeg. Han kiggede op mod himlen og sagde: "Da jeg var ude i rummet, følte jeg mig meget tæt på Gud. Jeg fornemmede meget stærkt Guds tilstedeværelse. Det var der, vi mødtes." "Åh mange tak," sagde jeg. "Jeg er glad for, at vi mødtes der, men jeg er også glad, for at vi mødtes her, og jeg ville være meget glad, hvis vi mødtes igen i Assisi. Så jeg inviterer Dem til Assisi." I 1989, da stormagterne efter nedrustningsaftalen mellem Gorbachev og Bush Sen. var begyndt at eliminere nogle af de mange atomvåben, kom astronauten til Assisi med et stykke metal fra et atommissil, som var blevet elimineret. Han sagde: "Dette er til Dem." Denne gave fra ham som et symbol på fred er jeg meget glad for.

For at vende tilbage til Mother Teresa: Vi var i Oxford, hvor vi alle ventede på denne hellige kvinde. Da hun ankom, fik hun øje på mig og kom hen til mig. Med hænderne

samlet foran sit hjerte, som inderne gør det, bøjede hun hovedet og sagde: "Tak. Mange tak igen." Hun refererede naturligvis til mødet i Assisi, hvor jeg gav hende en slags beskyttelse, og det er derfor, at jeg i dag i spøg siger, at engang reddede jeg Mother Teresas liv.

Under mødet i Oxford ønskede alle naturligvis at lytte til Mother Teresa, og hun fik ordet. Før hun startede sin tale, uddelte hun til os alle en kopi af Frans' bøn på engelsk. Hun gjorde korsets tegn og sagde: "Jeg beder jer alle rejse jer og bede denne bøn sammen med mig". Øjeblikkeligt rejste vi os alle som små lam og bad sammen den smukke bøn: "Herre, går mig til et redskab for din fred. At jeg må bringe kærlighed, hvor der er had...." Det var meget bevægende. Og hvad talte Mother Teresa så om? Om fred, om Gud som fredens Gud. Om Kristus som Fredens Herre. Kristus gav os fred. Og igen talte hun om børnene. Igen kom hun med en stærk appel mod abort og beskyttelsen af børnenes liv, selvom de endnu ikke var født. Jeg fornemmede tydeligt, at hun havde meget store moderfølelser. Hun havde ikke selv født børn, men hun havde mange børn – tusinder og tusinder af børn, som hun havde reddet fra gaderne, fra at være uønskede. Igen fik vi et meget smukt og bevægende budskab fra Mother Teresa.

En morgen under mødet var Mother Teresa ikke blandt os. Vi begyndte at tale om, at hun måske havde forladt mødet for at rejse hjem. Nej, hun var på et besøg hos Margaret Thatcher, den daværende engelske premierminister. Naturligvis var Margaret Thatcher meget beæret over at modtage et besøg fra Mother Teresa, og Margaret Thatcher havde forberedt en check til Mother Teresa på tusinder af pund som en donation til hendes mission blandt fattige mennesker. Margaret Thatcher gav Mother Teresa checken, som hun modtog, mens hun sagde: "Tak." Men så gjorde hun mærkeligt nok det – sådan var Mother Teresa – at hun gav checken tilbage til Margaret Thatcher. Fru Thatcher sagde: "Nej, Mother. Denne er til Dem og ikke til mig." Mother Teresa sagde: "Det ved jeg godt, men jeg giver den til Dem." "Hvorfor?" spurgte fru Thatcher. "Fordi De har brug for disse penge til de fattige, til de hjemløse, som lever og dør under broerne i London." Sandsynligvis var Margaret Thatcher ikke særligt begejstret over denne bemærkning fra Mother Teresa, men hun accepterede at beholde pengene! Mother Teresas kærlighed og omsorg omfattede alle, ikke kun de fattige mennesker, som hun selv og hendes søstre tog sig af, men alle de søstre og brødre i den menneskelige familie, som lider under fattigdom, hjemløshed og isolation.

Ansvar for de fattige lande

Pater Mizzi slutter anekdoten med følgende appel til os alle: "Dette er et vigtigt budskab til os alle. I den vestlige del af verden er vi blevet rige, fordi vi har udnyttet de fattige lande. Det er vor pligt at hjælpe menneskene i de fattige lande. Vor nuværende opdeling af verden mellem den første verden, den anden verden og den tredje verden er en skandale. Er vi i gang med at skabe en fjerde verden nu? Hvad er det, vi gør? Vi har et stort ansvar i Vesten over for de andre lande i verden, som ikke har samme velstand som os. Mange mennesker dør af sult, og vi må hjælpe disse mennesker, også fordi meget af vor rigdom kommer fra netop disse lande, som vi underlagde os under kolonitiden. Flere europæiske lande koloniserede andre lande i Afrika, Latinamerika, i Østen. I Amerika

blev landet og dets rigdomme stjålet fra indianerne. Så vi må gøre noget for at kompensere for det, vi gjorde mod disse folkeslag.

Frans' budskab til os alle er godt og vigtigt. Han var rig, men han ønskede ikke at være eller blive rig ved at udbytte andre mennesker. Han ønskede faktisk at være fattig for at hjælpe de fattige, for at give et eksempel over for rige mennesker. Men også et eksempel over for de fattige mennesker. Mange af dem kunne ikke udholde den fattigdom, som de levede under, og de blev hadefulde og vrede over for rige mennesker. Frans ønskede at vise også dem, at de ikke må være vrede eller hadefulde over for de mennesker, som misbruger dem, men de skal elske dem ligesom Jesus elskede alle, venner og fjender. Vi kan lære meget af alle de store mennesker, som har vist og stadigvæk viser os næstekærlighedens vej."

Jeg vil gerne afslutte Pater Mizzis fortælling med denne bøn af Mother Teresa, som hun bad dagligt:

*DEAR JESUS,
help me to spread your fragrance everywhere I go.
Flood my soul with your spirit and love.
Penetrate and possess my whole being so utterly
that all my life may only be a radiance of yours.
Shine through me and be so in me
that every soul I come in contact with
may feel your presence in my soul.
Let them look up and see no longer me
but only you Jesus.
Stay with me and then I shall begin to shine
as you shine, so to shine as to be a light to others.*

På grund af en travl maj og juni måned med 3 retræter samt besøg af andre grupper vil næste nyhedsbrev sandsynligvis først blive udsendt i slutningen af juni.

Med vore ønsker om et smukt forår og en smuk forsommer for jer alle - de kærligste hilsner fra Assisi - fred og alt godt

Bente

ASSISI MISSION ♦ Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net